

Een koppel Ooievaars te Samart

B. DUBOIS

In 1979 zijn, na enkele jaren afwezigheid, de Ooievaars weer naar België teruggekeerd; het was sedert 1973 geleden (zie Bulletin XX), dat ze voor het laatst in Hachy (provincie Luxemburg) hadden gebroed.

Deze nieuwe welkome gasten streken neer in het vredige, bekoorlijke dorpje Samart (bij Philippeville), in de streek tussen Samber en Maas.

Op 8 april 1979 kwamen ze samen aan en bouwden in een recordtijd een tamelijk volumineus nest, dat op 16 april al kant en klaar stond. Het prijkte boven op een hoogspanningspaal, midden in een veld en was van verre zichtbaar.

Vanaf dat ogenblik heeft het wijfje het nest niet meer verlaten. Gedurende heel de incubatieperiode was het weer weliswaar niet van de partij, maar gelukkig nam het vrij spoedig daarna een gunstige wending.

Na anderhalve maand werden we op een verrukkelijk schouwspel vergast van twee kleine snaveltjes, die gulzig het aangebrachte voedsel uit de snavel van hun ouders trachtten los te werken.

Deze hadden verder geen problemen met hun kroost.

Maar tijdens de eerste vlieg oefeningen scheen er met één van de jongen iets te haperen. Het bleef tenslotte alleen in het nest achter en werd waarschijnlijk door één van de oudere vogels gedood. (Paul Geroudet schrijft hieromtrent « dat deze dramatische kindermoord jonge door voedseltekort of darmparasieten verzwakte Ooievaars treft, die zodra hun reacties enige afwijking vertonen, door hun ouders instinctief als vreemde lichamen worden aanzien »).

Het kan inderdaad meedogenloos lijken, maar dieren doen dit nu eenmaal instinctief en deze meedogenloosheid is een heilzame bron van evenwicht en zuiverheid. Eind juli zijn de ouders met het overblijvend jong vertrokken om hun lange trek aan te vatten.

Laten we hopen dat ze volgend jaar zeker terugkomen!

Onze vereniging had het voorrecht op de daadwerkelijke medewerking te kunnen rekenen van het Gemeentebestuur van Philippeville, de Rijkswacht, het Bestuur van Waters en Bossen, de eigenaar van de weide, en ze heeft de vriendelijkheid van de bewoners van Samart bijzonder op prijs gesteld.

Wij danken ook heel speciaal de n.v. U.N.E.R.G., die zo vlug mogelijk de hoogspanningskabel heeft uitgeschakeld om het dode jong uit het nest te halen. Maar de ver gevorderde staat van ontbinding liet niet meer toe de resten nog te ontleden.

Wij zijn tevens de onvermoeide waarnemers zeer erkentelijk: de leden van de 10de padvinderseenheid van Acoz, voor wie deze merkwaardige ervaring een onuitwisbare herinnering zal blijven.

